

De l'Assemblea de Delegats del 1928

per

Alvar Presta

A més de tres anys que, poc a poc, de manera progressiva, s'havia anat creant un estat d'inquietud entre els socis del Sindicat, per causes no ben definides, vagues, que en petit comitè i en veu baixa es precisaven, s'exageraven, barrejant-hi alguna inexactitud, condimentat amb salsa de dissimulat apassionament i d'idealitat ultra-humana i generosa. D'això va néixer un estat de pseudo-consciència, que dividia els associats en dues categories o castes: els purs, els idealistes i els impurs, els tarats. Els primers, capacitats per l'exercici de totes les funcions socials; els segons, bandejats per una espècie d'acord tàcit, de totes les funcions de govern. La història de cada u, havia començat ahir, l'obra realitzada era nul·la, per bona o dolenta que fos; i per si no n'hi hagués prou, una violent campanya en les planes del BUTLLETÍ, durant els últims mesos, acabaven de posar les coses en estat de caramel.

En aquestes condicions d'estat passional a gran tensió, vàrem anar a l'Assemblea de Delegats d'enguany, i quan semblava que quelcom greu havia de passar, pesi als pronòstics dels fatalistes, el bon seny de tots va endegar les coses pels seus naturals camins, esmenant les diferències, més aparents que reals, que entre els associats hi havia, establint un criteri reparador de passades injustícies, que tàcitament o explícita havien servit per bandejar dels càrrecs dirigents els socis que en tenien de retribuïts en les mutualitats i altres associacions consemblants.

L'Assemblea, enfront del problema, honradament i valentment plantejat, s'ha pronunciat, ha legislat i altra vegada els socis del Sindicat tornen a ésser tots uns, amb els mateixos drets i deures, amb les mateixes limitacions; amb un peu d'igualtat i de justícia, base indispensable de companyonia, de confraternitat, que mai no s'havia d'haver posat en litigi. L'Assemblea ha fet unes normes, i d'ara endavant, tothom sap a què atènyer-se. No han resultat vencedors ni vençuts, sols hi ha guanyat el Sindicat, perquè s'ha fet una llei justa.

Glòria a l'Assemblea! Visca el Sindicat!

Dels salaguers resultats de l'Assemblea començada amb aparences tempestuoses, segons alguns, amb perills per la integritat del Sindicat, que n'ha sortit més enfortit que mai, se'n poden treure, al meu modest judici, una lliçó i un exemple.

Primer: Tota qüestió que estableixi conflicte entre els associats, si vol resoldre's en justícia i amb encert, ha de sotmetre's a la decisió d'una Assemblea o al plebiscit, en els que no valen entremaliadures ni habilitats.

Segon: Cal tenir un gran amor a la institució perquè un assumeixi, encara que sigui molt ben acompanyat, les tramitacions i resultes de semblants consultes.